

Spørgsmaalets statistiske Belysning. Fra Kjøbenhavns Politi foreligger en Beretning, hvorefter der i Aarets Løb har været paa-talt i Alt 5 Tilfælde, der afgjordes med Bøder henholdsvis paa 100, 200, 200, 240 og 500 Kroner. Den indvundne Erfaring beviser altsaa kun, at der har været konstateret forholdsvis faa Tilfælde af Forfeelser mod Smørloven, og disse ere blevne straffede med ret sølelige Bøder; om end det bør bemærkes, at Loven sætter 200 Kr. som mindste Bøde i Forbindelse med Varesnes Konfiskation, hvilket kun i et Tilfælde har fundet Sted. Udenfor Kjøbenhavn er der kun oplyst et Tilfælde (i Rolding), og dette afgjordes ved Bøde af 200 Kr., medens Varen ikke kunde konfiskeres, fordi den Domsældte var ude af Raadighed over sit Bo.

Disse Erfaringer beviser ganske vist ikke, at der ikke er foregaaet flere Forfalskninger end de her oplyste; men det synes paa den anden Side endnu mindre at være bevist, at Loven ikke har virket fyldestgjørende.

Ogsaa uden indvundne Erfaringer vil man dog kunne forbedre Loven af 1885 paa forskellig Maade, med det Formaal at forhindre Forfalskninger, uden at tilfidesætte andre berettigede Hensyn.

En Side af Sagen, som under dens Drøftelse i England ses at have spillet en fremtrædende Rolle, er Bestræbelsen for i den offentlige Opinion og Sprogbrug at faae draget en klar Grændse imellem ægte Smør og Kunstsmør. Navnet „Kunstsmør“ bør søges afflattet af Sprogbrugen, ligesom man i England stræber efter at afflatte Navnet „butterine“ paa Grund af dets Slægtskab med „butter“. Skjøndt Ordet „Margarin“ ved sit Udspring og dette Stofs virkelige Sammensætning (af Stearin og Palmitin) leder Tanken i en Retning, der ikke fyldestgjør som Betegnelse af det nu brugelige kunstige Smør, saa er dette Navn nu en Gang indført som Mærke for denne Vare, og det vil ikke være rigtigt at søge optaget nogen ny Betegnelse. Navnet „Margarin“ bør

imidlertid ikke alene anvendes paa Emballerer, i Fakturaer og Konossementer, men det bør staffles Borgerrret i Sproget, og Begyndelsen dertil maa ske i Lovsproget, hvoraf Ordet „Kunstsmør“ bør udflettes. En Betingelse herfor er, at Loven begynder med en klar Definition af, hvad „Margarin“ her-efter skal betegne, en Fordring, som man ogsaa ser fyldestgjort i alle fremmede Love og Lovforslag om dette Emne. Under Betegnelsen „Margarin“ bør indgaa enhver Art af Smørfurrogat, som ikke udelukkende bestaar af Meierismør (med Til sætning af den brugelige Farve), altsaa ogsaa enhver Blanding, selv om denne hovedsagelig bestaar af ægte Smør. Enhver Fabrikation og Handel med saadant „Margarin“ bør kun ske under dette Navn.

I nær Forbindelse hermed staar Spørgsmaalet om Forholdsregler overfor Detailudsalget. De henholdsvis i det engelske Under- og Overhus indbragte Lovforslag om denne Sag, ere indbyrdes ikke meget forskellige, saa det vel kan ventes, at der vil komme en Lov i nogenlunde Overensstemmelse med Forslagene, hvad der vil være en god Støtte for alt ægte Smør paa engelsk Marked. Uoverensstemmelsen bestaar væsentligt i, at Lord Vernon's Forslag i Overhuset søger at afflatte Navnet „butterine“ og paalægger Detailhandlerne at mærke enhver udleveret Portion med en Seddel lydende paa Navnet „Margarin“ eller „oleomargarin“ medens Mr. Conway's Forslag i Underhuset kun vil paalægge den handlende at underrette sin Kunde, om hvad det er, han kjøber.

Udvalget anser det for at være af særlig Interesse for os, at vor Lovgivning paa dette Omraade kommer til saa meget som muligt at stemme overens med den engelske. Det vilde ogsaa for os være af Betydning om den vordende engelske Lov kom til at indeholde Paalæg om Mærkning med Ordet „Margarin“ i Detailudsalget, og vi anbefale at indføre den samme Regel i dansk Lov. Medens der i England næres Tvivl, om